

Konstantinas Avižonis (1909-1969) Lietuvos istorikas, visuomenės veikėjas. Gimė 1909 m. sausio 16 d. Žagarėje, 1927 m. baigė „Aušros“ gimnaziją Kaune, 1927 m. įstojo mokytis istoriją Kauno universitete. 1928-1932 m. studijavo Frydricho Vilhemo Universitete Berlyne, kur apsigynė humanitarinių mokslų daktaro disertaciją vokiečių kalba „Lietuvių bajorijos atsiradimas ir raida iki Lietuvos-Lenkijos unijos 1385 m.“. 1933 m. baigė Kauno universitetą, po to dar metus studijavo Krokuvoje, turėjo vasaros stažuočių Prancūzijoje, Grenoblio mieste.

Nuo 1934 m. dėstė Klaipėdos prekybos institute, o 1935-1939 m. – Kauno „Aušros“ gimnazijoje. 1939-1940 m. Lituistikos instituto Kaune reikalų vedėjas ir mokslinis sekretorius. 1940 m. Kaune išleido knygą *Bajorai valstybiniame Lietuvos gyvenime Vazų laikais*. 1940-1943 m. dėstė Vilniaus universitete. 1944 m. pasitraukė į Vokietiją, 1945-1947 m. dirbo Freiburgo universitete, vėliau 1946-1948 m. Pabaltijo universitete (Hamburge, vėliau Pinneberge). Savo darbo metu šiose institucijose dėstė: Senovės istoriją, Viduramžių ir Ankstyvųjų modernių laikų Europos istoriją, Lietuvos istoriją, Lenkijos istoriją, Rusijos istoriją, Europos ekonomikos istoriją, Lietuvos teisės istoriją.

1949 m. emigravo į JAV, kur įsidarbino istorijos ir modernių kalbų profesoriumi Elon Koledže, Šiaurės Karolinos valstijoje. Vėliau dirbo ir Kanzaso universitete. JAV dėstė Renesanso ir reformacijos istoriją; Liberalizmo, Nacionalizmo ir Diktatūros sklaidą Europoje XIX-XX a.; Šiuolaikinių Europos valstybių politinę apžvalgą. Daugelio istorinių ir visuomeninių organizacijų narys, 1953-1966 m. Lietuviškosios enciklopedijos Rusijos ir Lenkijos istorijos skyriaus redaktorius. Mirė 1969 balandžio 20 d., 1998 m. palaikai perlaidoti Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

Parengta pagal paties Konstantino Avižonio gyvenimo aprašymą bei *Visuotinė Lietuvių Enciklopedija* T. 2 (Vilnius, 2002), p. 351.